

၆

၉

၁၂

ရှင်ပြုတုန်းက ရွှေထီးဆောင်းခဲ့တာကို
တမ်းတရန်မလိုပေမယ့် ကိုရင်ဝတ်တုန်းက
ဆယ်ပါးသီလလုံခဲ့တာကို သတိရသင့်ပါသည်
(အကျင့်ပျက်ခြစားမှု တိုက်ပျက်ရေးနည်းလမ်းများ)
ဒေါက်တာထွန်းဝင်း

ရှင်ပြုတုန်းက ရွှေထီးဆောင်းခဲ့တာကို
တမ်းတရန်မလိုပေမယ့်
ကိုရင်ဝတ်တုန်းက ဆယ်ပါးသီလလုံခဲ့တာကို သတိရသင့်၊
အထည်ကြီးပျက်ပေမယ့် စာရိတ္တမပျက်ဖို့ လိုသည်

ကျွန်တော်၏ ဇနီးသည် ဖခင်သည် မကွေးခရိုင်အတွင်းက ကျေးရွာ
တစ်ခု၏ ကျေးလက်ဒေသသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါ၏။ သူတို့ ရွာက ခေါင်ပါ
သည် ။ ရေနံချောင်း-မကွေးကားလမ်းမကြီးပေါ်ကနေ လှည်းလမ်းဖြင့်
နှစ်ဆယ့်ငါးမိုင်ခန့် သွားရသည် ဟု ဆိုပါသည် ။ ကျွန်တော်၏ ဇနီးသည်
က ဖခင်ဘက်က ဆွေမျိုးတွေနဲ့ သိပ်ပြီး အစေးမကပ်ပါ။ သူမရဲ့ ဖခင်၏
မိခင်၊ သူမ၏ ဘွားဘွားနဲ့ ပိုပြီးအစေးမကပ်ပါ။ အဘယ်ကြောင့် ဆို
သော် ဘွားဘွား သက်ရှိထင်ရှား ရှိစဉ်တုန်းက ကြွားတတ်သည် ဟု
ဆိုပါ၏။ ဘွားဘွား ဖခင်ကတော့ အင်္ဂလိပ်ခေတ်က သူကြီးမင်းဟု ဆို၏
။ ထိုခေတ်က သူကြီးတွေသေလျှင် အလောင်းကို ရွှေထီးဆောင်း၍ အသု
ဘချရပါသည် ။

ဘွားဘွားက ကြွားလေ့ရှိသည် မှာ တို့ အမျိုးက ရွှေထီးဆောင်းတဲ့
အမျိုးဟု ကြွားပါ၏။ ဒီလို ကြွားတာမျိုးကို ကျွန်တော်၏ ဇနီးက မကြို
က်ပါ။ သူမရဲ့ ဘွားဘွားကို ရှုတ်ချ၏။

ဒါကို ကျွန်တော် ကြားတော့ ဇနီးသည် ကို မေးရသည် မှာ မင်းတို့

ဘိုးဘိုးကြီး သူကြီးလုပ်တုန်းက လာဘ်စားတာတို့ ၊ အကျင့်ပျက်ခြစား
တာတို့ လုပ်သေးလားဟု မေးရာ ဇနီးသည် က အဲဒီလိုမျိုး အကျင့်ပျက်
တာတော့ မကြားမိပါဘူး ဟု ရိုးရိုးပဲဖြေပါသည်။

ထိုအခါ ကျွန်တော်က “ဟ . . . ဒါဆိုရင် ဂုဏ်ယူစရာပါ။ သူကြီးဘဝ
မှာ ရွှေထီးဆောင်းတာ ဂုဏ်ယူစရာ မလိုပေမယ့် အကျင့်မပျက်တဲ့
သူကြီးဆိုရင် ဂုဏ်ယူစရာပါ။ ကြွားပါစေ” ဟု ပြောခဲ့ပါ၏။

အထည်ကြီးတွေက အသိမ်းခံရတော့ အထည်ကြီးပျက်တွေ ဖြစ်ကုန်
ပါသည်။

ကျွန်တော့်တွင် ကလေးဘဝတည်းက ခင်မင်ခဲ့သူ တစ်ဦး ရှိပါ၏။ သူ
က ယခုတော့ တိရစ္ဆာန်ဆေးကုဆရာဝန်တစ်ဦးပါ။ သူ့ဇနီးကတော့ MB
BS ဘွဲ့ရ ဆရာဝန်ဖြစ်ပြီး နေအိမ်နဲ့ တွဲလျက် ဆေးခန်းငယ်လေး ဖွင့်ပါ
၏။ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း တိရစ္ဆာန်ကုဆရာဝန်က နွားမွေးပြီး နွားနို့ညှစ်
ရောင်းရ၏။ ကုန်ဈေးနှုန်းတက်သော ခေတ်ကြီးဝယ် သူတို့ လင်မ
ယား တော်တော်ရုန်းကန်ရပါသည်။ ။

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်တွေ မတိုင်မီက ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်း တိရစ္ဆာန် ဆ
ရာဝန်၏ ဘိုးအေသည် ဧရာမကုန်သည် ကြီး ဖြစ်၏။ ၎င်းဘိုးဘိုးကြီးကို
ကျွန်တော် တွေ့ဖူး၏။ ၎င်းဘိုးဘိုးကြီး အသက်ကြီးတော့ ကုန်သည် လုပ်
ငန်းကို သူမ၏ သမီးနှင့် သမက်က ဆက်လုပ်၏။

ဆိုရှယ်လစ်ခေတ်သည် ၁၉၆၀ ပြည့်လွန်နှစ်များ တွင် ရောက်လာ
ရာ ၎င်းတို့ ၏ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကြီးများ တစ်ခုပြီး တစ်ခု ပြည်သူပိုင်
အသိမ်းခံရပါ၏။ အတွင်းပစ္စည်းနှင့် နေရာအိမ်တွေပဲ ကျန်ခဲ့၏။ သို့
သော် ထိုခေတ်က သူတို့ သည် ဝင်ဒါမီယာလို၊ ကမ္ဘာအေး ဘုရားလမ်း
လို ရပ်ကွက်မျိုးတွင်း နေရာစရာအိမ် လေးငါးလုံးပိုင်သောကြောင့်

နှစ်ငါးဆယ်လုံးလုံး ဘာအလုပ်မှ မလုပ်ဘဲ အိမ်တွေ တစ်လုံးပြီးတစ်လုံး ရောင်းစားရင်း အသက်မွေးကြသည် ဆိုပါ၏။

သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ တိရစ္ဆာန်ဆေးကု ဆရာဝန်၏ ဖခင်ကို ကျွန်တော် ဆယ်ကျော်သက် ဘဝကတည်းက တွေ့ဖူး၏။ သူတို့ ၏ အိမ်သည် ကျွန်တော့်စားသောက်အိမ် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ၎င်းတိရစ္ဆာန် ဆေးကုဆရာဝန်၏ ဖခင်က ကျွန်တော့်ကို ဒီလိုပြောဖူးတာ မှတ်မိပါ၏။

“အန်ကယ်တို့ လုပ်ငန်းတွေ ပြည်သူပိုင် အသိမ်းခံရတယ်ကွာ။ ဒါပေမဲ့ အန်ကယ်ကလည်း ဥပဒေနဲ့ ဆန့်ကျင်တဲ့ မှောင်ခို လုပ်ငန်းမျိုး မလုပ်ချင်ဘူး၊ ဒီတော့ ရှိတာလေးတွေ ထိုင်စားရင်း အေးအေးပဲနေတော့မယ်” ဟု ဆိုပါ၏။

ဒီလိုနဲ့ နေလာကြရာ ခရစ်နှစ် ၂၀၁၅ လောက်မှာ နောက်ဆုံးလက်ကျန်တိုက်ကို ရောင်းချပြီး မိဘတွေ မသေမီ သားသမီးတွေကို တိုက်ခန်းတွေ ဝယ်ပေးသွားပါ၏။

ဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း တိရစ္ဆာန်ဆေးကုဆရာဝန်က ကျွန်တော့်ကို ဒီလို ပြောပါသည် ။

“ကိုထွန်းဝင်းရေ၊ ကျွန်တော်တို့ မိဘတွေက ကျွန်တော်တို့ ကို တိုက်ခန်းတွေ ဝယ်ပေးသွားသေးတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ကတော့ ကျွန်တော်တို့ သားသမီးတွေကို ဘာအမွေမှ ပေးနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ က အထည်ကြီးပျက်တွေကိုး” ဟု ညည်းညူပါ၏။

ထိုအခါ ကျွန်တော်က “ဟာ မင်းတို့ က အထည်ကြီးပျက်ပေမယ့် စာရိတ္တမှ မပျက်တာပဲကွာ။ သားသမီးတွေကို ပညာသင်ပေးနိုင်တာ အမြတ်ပဲပေါ့။ အကျင့်ပျက်ခြစားလို့ ရတဲ့ ပစ္စည်း အမွေပေးတာဆိုရင် အကုသိုလ်ပေးတာပဲကွာ၊ စိတ်မကောင်း မဖြစ်ပါနဲ့ ” ဟု ပြောရပါ၏။

ကျွန်တော်ကလည်း သူ့အားရှိစေရန် ကျွန်တော်၏ ဖခင် သေဆုံးတုန်းက ကျွန်တော် ရခဲ့တဲ့ အမွေပစ္စည်း စာရင်းကို ပြောပြခဲ့ရာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်၏။

ကျွန်တော်၏ ဖခင် သေဆုံးစဉ် ကျွန်တော် ရခဲ့သော အမွေပစ္စည်းစာရင်း

၁။ သိုးမွေးဦးထုပ်တစ်လုံး (အစိမ်းပုပ်ရောင်)၊

၂။ အင်္ကျီအဟောင်း (ခြောက်ထည်)၊

၃။ လုံချည်ဟောင်း (ငါးထည်)။

အဲဒါ အကုန်ပါပဲ။ တကယ်တော့ ကျွန်တော်၏ ဖခင်သည် တစ်ချိန်တုန်းက အရာရှိ (အော့ဖစ်ဆာ) တစ်ဦးပါ။ ၁၉၀၅ ခုနှစ်က ဖွားမြင်သော ကျွန်တော်၏ ဘိုးဘိုးသည် လည်း အရာရှိတစ်ဦးပါ။ ယခု သူတို့ နှစ်ယောက်စလုံး သေတာ ကြာပါပြီ။ သူတို့ တွေက တစ်ချိန်က အော့ဖစ်ဆာဆိုတော့ သူခေတ်နဲ့ သူတော့ အရှိန်အဝါလေးတွေ ရှိကြမှာ ပါ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ သားသမီးတွေက ဒါတွေကို စားမြို့ပြန်နေစရာ မလိုပါ။ သို့သော် အမြဲတမ်း အမှတ်ရနေစရာ တစ်ခုက ဘိုးဘိုးနှင့် ဖေဖေသည် လုံးဝအကျင့်ပျက် ခြမစားခဲ့တဲ့ သူတို့ ၏ သား၊ သမီးတွေကိုလည်း အကျင့်ပျက် ခြမစားဖို့ မှာ သွားတာကိုတော့ ကျွန်တော်တို့ အမြဲတမ်း သတိရနေပြီး ကျွန်တော်တို့ ရဲ့ သားသမီးကို ပြန်လည်ပြောပြစရာ ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။

အတိတ်ကာလ ခေတ်ဟောင်းသူဌေးများ ၊ ခေတ်ပျက်သူဌေးများ ၊

ခေတ်သစ်သူဌေးများကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာလေ့လာခြင်း

နိုင်ငံတိုင်းမှာ ခေတ်အမျိုးမျိုးမှာ သူဌေးအမျိုးမျိုးဆိုတာ ရှိစမြဲပါ။ ဂျပန်ခေတ်တုန်းကလည်း ခေတ်ပျက်သူဌေးဆိုတာ ရှိပါတယ်။

ဘယ်လို ခေတ်ပျက်သူဌေးပဲဖြစ်ဖြစ် ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာရင် အမျိုးအစား (၂) မျိုးပဲ ထွက်ပါတယ်။ အဲဒါကတော့ . . .

-သမ္မာအာဇီဝနဲ့ ရိုးရိုးသားသား ချမ်းသာသူနဲ့

-အကျင့်ပျက်ခြစားပြီး ချမ်းသာသူရယ်လို့ ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ သမ္မာအာဇီဝ သူဌေးတွေကို မုဒိတာပွားပြီး သာဓုခေါ်ရမှာ ပါ။ အကျင့်ပျက် ခြစားတာမျိုးကတော့ တိုင်းပြည်ဖွံ့ဖြိုးရေး အလွန်နောက်ကျမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆင်သေကို ဆိတ်သားရေနဲ့ ဖုံးကြပုံ

တချို့ အကျင့်ပျက်ခြစားသူတွေက , ချမ်းသာလာတဲ့ အခါ တချို့က ထိပေါက်သလိုလို၊ တချို့ယောက္ခမထံက အမွေရသလိုလိုနဲ့ သတင်းလွှင့်တာမျိုး ရှိပါတယ်။ တကယ် ထိပေါက်ကြသူတွေလည်း ရှိပါတယ်။ ဆင်သေကို ဆိတ်သားရေနဲ့ ဖုံးကြသူတွေလည်း ရှိပါတယ်။ ဒါကို အများ ပြည်သူတွေက အသိဉာဏ်ရှိတော့ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာတတ်ပါတယ်။

ကာတွန်းဆရာကြီးများကလည်း သိပါ၏။

မကြာမီက ဂျာနယ်တစ်ခုမှာ ကာတွန်းတစ်ခု ဖတ်ရပါတယ်။ ကာတွန်းပုံက ကျေးလက်ဒေသ တောရွာတစ်ခုမှာ တဲအိမ်စုတ်လေးတစ်ခု ရှိတယ်။ အဲဒီတဲစုတ်ကလေးရှေ့မှာ အဘိုးကြီးက ထင်းခွဲနေတယ်။ အဘွားကြီးက အဘိုးကြီးရှေ့မှာ ရပ်ပြီး ဒီလိုပြောတယ်။ “ရှင် ဒီတစ်ခါ

မြို့တက်ရင် သားသား နားနားဝတ်သွားဦး၊ မြို့မှာ ရောက်နေတဲ့ ရှင်ရဲ့ သမက်က သူ့ယောက္ခမဘက်က အမွေရလို့ ဆိုပြီး မြို့မှာ တိုက်တစ်လုံး ဝယ်လိုက်ပြန်ပြီတဲ့ တော်ရေ” လို့ ဆိုပါတယ်။ ဒီတော့ အကျင့်ပျက် ခြစားပြီး ချမ်းသာသူ တစ်ချို့က ယောက္ခမဘက်က အမွေရလို့ ဆိုပြီး အကြောင်းပြထားတာကို ကာတွန်းဆရာတွေက သိနေတယ်လို့ ဆိုချင်ပါတယ်။

ဆင်းရဲခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်းသည် လောကဓံ

လူ့ဘဝဆိုသည် ကတော့ ရေစီးတစ်ခါ ရေသာတစ်လှည့်၊ ဆင်းရဲ ချမ်းသာ တစ်လှည့်စီပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ယနေ့ရှင်ပြု၊ ရှင်လောင်းလှည့်ပြီး ရွှေထီးဆောင်းရတာမျိုး ရှိမယ်။ ရှင်လူထွက်တော့ နွားကျောင်းရတာလည်း ရှိပါမည်။ ဒီတော့ ရွှေထီးဆောင်းခြင်းနဲ့ နွားကျောင်းခြင်းဟာ တစ်လှည့်စီ ဖြစ်ပါတယ်။

ရှင်လောင်းလှည့်စဉ်တုန်းက ရွှေထီးဆောင်းရတာကို တမ်းတနေစရာ မလိုပေမယ့် ကိုရင်ဝတ်တုန်းက ဆယ်ပါးသီလ ထိန်းခဲ့ရတာကို တော့ မမေ့သင့်ပါဘူး။ ဆင်းရဲခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်းဟာ ဘဝတစ်ခုမှာ တစ်လှည့်စီ ဖြစ်နိုင်ပေမယ့် သီလလုံခြင်း၊ မလုံခြင်းကတော့ တစ်လှည့်စီ မဖြစ်သင့်ပါဘူး။ သီလလုံခြင်းကတော့ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ဖြစ်သင့်ပါတယ်။

ဤဆောင်းပါး၏ ရည်ရွယ်ချက်၊ (သို့မဟုတ်) နောင်တရတဲ့ တပည့်လေး

ကျွန်တော်ဟာ NGO, UN စီမံကိန်းတွေမှာ ဆယ်နှစ်လုပ်တုန်း တစ်ခါ

ကတော့ အမည်မဖော်လိုတဲ့ မြို့နယ်ငယ်ငယ်လေးတစ်ခုမှာ စီမံကိန်းအရာရှိအဖြစ် လုပ်ကိုင်ပါတယ်။ ထိုစဉ်တုန်းက တပည့်တွေကို စာရိတ္တကောင်းဖို့ အမြဲ ဆုံးမခဲ့ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ သုံးနှစ်လောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် အဲဒီမြို့ကနေ ပြောင်းခဲ့တယ်။ ကျွန်တော် ပြောင်းတဲ့ အခါကျတော့ ကျွန်တော့်ရုံးက ငွေကိုင်စာရေးလေးက နောင်တရစကားဆိုသည်မှာ -

“ဆရာ ဦးထွန်းဝင်းက ရိုးသားခိုင်းလို့ စီမံကိန်းတစ်လျှောက်လုံး လခပဲရပြီး မချမ်းသာဘူး၊ တကယ်လို့ သာ တစ်နေ့ နည်းနည်း ခိုးခဲ့ရင် အခုအချိန်မှာ မော်တော်ဆိုင်ကယ်လေးတစ်စီး ဝယ်စီးနိုင်ပြီ” လို့ နောင်တရတယ်ဆိုပါ၏။ ကောင်းနိုင်ကြပါသေးရဲ့ လား။

နောက် တပည့်တစ်ဦးကတော့ အထည်ကြီးပျက်ပါ။ သူ့မိဘဘိုးဘွားတွေ လက်ထက်က ချမ်းသာတယ်လို့ ဆိုတယ်။ ခုတော့ စီမံကိန်းမှာ လုပ်တာ ဦးထွန်းဝင်းက စာရိတ္တကောင်းရမယ်ဆိုလို့ အကြံအဖန် လုပ်လို့ မရဘူးလို့ ဆိုပါတယ်။ ယခင်တုန်းက သူတို့ လောက် မချမ်းသာသူတွေက အကြံအဖန် လုပ်တယ်လို့ အခု သူ့ထက်ချမ်းသာကုန်ပြီလို့ ဆိုပါတယ်။ အဲဒီလူတွေ ကားဝယ်စီးနိုင်တယ်။ သူ့မှာ တော့ စက်ဘီးလေးပဲ စီနိုင်တယ်လို့ ကျွန်တော့် အပေါ် အပြစ်တင်ပါတယ်။ ကွယ်ရာမှ အပြစ်တင်တာပါ။ တကယ်တော့ သန့်ရှင်းတဲ့ ပိုက်ဆံနဲ့ ဝယ်ထားတဲ့ စက်ဘီးလေးက ဂုဏ်ရှိတာပေါ့။ အကျင့်ပျက်ခြစားထားတဲ့ ကားက ဘယ်ဂုဏ်ရှိမလဲ။ အထည်ကြီးပျက်လို့ ဂုဏ်မပျက်ပါဘူး။ စာရိတ္တပျက်မှ ဂုဏ်ပျက်တာပါ။

စာရိတ္တပျက်တဲ့ သူတွေကို အားကျနေစရာ မလိုပါဘူးဟု ဆိုချင်ပါကြောင်း။

Hot News, Vol.2, No.62,

21-27 Oct, 2011.

*

အဆင့်အတန်းရှိတဲ့ တိုင်းပြည်တစ်ခုဖြစ်လာဖို့
အဆင့်အတန်း ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ် သတ်မှတ်ချက်က
အရေးကြီးပုံ

ကမ္ဘာပေါ်ရှိ နိုင်ငံတစ်ခုမှာ အသင်းအဖွဲ့တစ်ခုက ကြီးမှူး၍ အလှမ
ယ် (Miss) ရွေးပွဲ ကျင်းပတော့မည် ဖြစ်ပါတယ်။ အလှမယ်ရွေးရာတွင်
အမှတ်ပေး စည်းမျဉ်းသတ်မှတ်ချက်များ ရှိပါတယ်။ အဲဒီသတ်မှတ်ချက်
များကို ဖတ်ကြည့်မိတဲ့ အခါကျတော့...

-ရုပ်ရည်ချောခြင်း၊

-အရပ်အမောင်းကောင်းခြင်း၊

-ပညာတတ်ခြင်း၊

-ဗဟု သုတရှိခြင်းတို့ အပြင်

-မိဘအဆင့်အတန်း ဟူသော သတ်မှတ်ချက်တစ်ခုကို သွား၍
ဖတ်ကြည့် သတိထားမိပါတယ်။

အသင်းအဖွဲ့တစ်ခုဟာ အစိုးရလက်အောက်ခံ မဟုတ်သလို မည်သူ့
လက်အောက်ခံမှ လည်း မဟုတ်၍ မိမိတို့ ၏ လုပ်ငန်းတစ်ခုနှင့် စပ်လျ
ဉ်း၍ မိမိတို့ ကိုယ်ပိုင်ပြဋ္ဌာန်းသော ပေါ်လစီ၊ လုပ်ထုံးလုပ်နည်း၊ စည်းက
မ်းစည်းမျဉ်းများကို မိမိတို့ ပြဋ္ဌာန်းနိုင်ပါတယ်။ ဒါက သူတို့ ရဲ့ ဌာန အ
တွင်း ပြဿနာပါ။ အပြင်လူက မှားသည် ဟု ထင်လျှင် မှားသည် ဟု

မပြောသင့်ဘဲ မိမိနှင့် အယူအဆချင်း မတိုက်ဆိုင်ကြောင်းသာ ပြောသင့်၍ (Miss) ရွေးပွဲ အမှတ်ပေးပုံ၊ အမှတ်ပေးစည်းမျဉ်းဆွဲပုံများကို မဝေဖန်လိုပါ။

(Miss) ရွေးပွဲ၌ မိဘအဆင့်အတန်းကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားသည် ဟု ပါသော်လည်း အဆင့်အတန်းဟု ဆိုရာ၌ မိဘတို့ ၏ နေဥစ္စာအဆင့်လား၊ ရာထူးလား၊ သီလအဆင့် အတန်းလား၊ ပညာအဆင့်အတန်းလားဆိုတာတော့အသေးစိတ် မသိရပါ။ သို့သော် ယနေ့အဆင့် ရှိသော လူငယ်တို့ ၏ စိတ်ဓာတ်သန္တာန်၌ အဆင့်ဆိုတာကို ဘယ်လိုခံယူမလဲ ဆိုသော ခံယူချက် Concept က အလွန် အရေးကြီးပါသည်။

လူငယ်တို့ သည် သူတို့ ၏ ခံယူချက်တိုင်း သူတို့ ဘဝနှင့် အနာဂတ်တိုင်းပြည်ကို ပုံဖော်ကြမည် ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ဖန် မိဘအဆင့်အတန်းဆိုသည် ကို ထည့်သွင်း စဉ်းစားရာ၌ (Miss) ရွေးချယ်ပွဲမှာ သာ မဟုတ် အိမ်ထောင်ဖက်ရွေးချယ်ပွဲနှင့် တခြားခြားသော ရွေးချယ်ပွဲများ တွင် လူတွေက ထည့်စဉ်းစားပါသောကြောင့် ဤဆောင်းပါးကို (Miss) ရွေးပွဲနှင့် ဆိုင်သော ဆောင်းပါးဟု မမှတ်ယူဘဲ လူမှုရေးကိစ္စ အဝဝ ဆိုင်ရာ ဆောင်းပါးဟု မှတ်ယူစေချင်ပါသည်။

လူတစ်ယောက်အဆင့်အတန်းကို အကဲဖြတ်ရာ၌ သူ့မိဘမျိုးရိုးကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားရန် သင့်ပါသလား

အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ်ဆိုတာကတော့ ထည့်သွင်းစဉ်းစား သင့်တယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ ဥပမာ မြန်မာနိုင်ငံ၌ အထင်ကရ နိုင်ငံရေး သမားဖြစ်သူ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ဟာ ဘယ်လိုလူစားမျိုးလဲဆိုတာ စဉ်းစားရာ၌ သူမရဲ့ ဖခင်ဟာ လွတ်လပ်ရေး ဗိသုကာကြီး ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဆို

တာကိုတော့ ပြည်သူတော်တော်များများ ထည့်သွင်းစဉ်းစားကြပါတယ်။

မိဘအဆင့်အတန်းကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားလျှင် မိဘ၏ ဂုဏ်သိက္ခာကို

ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းနိုင်သော သားသမီး၏ အရည်အသွေးကိုလည်း

စဉ်းစားရန် သင့်ပါသည်

မြန်မာရာဇဝင်မှာ အနော်ရထာမင်းကြီးဟာ ထူးချွန်ထက်မြက်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ရဲ့ သားတော် စောလူးမင်းကတော့ ဖခင်ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို ဆက်လက် မထိန်းနိုင်ခဲ့ပါဘူး။ ခပ်ညံ့ညံ့မင်းတစ်ပါး ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ သမီး ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ကတော့ ဖခင်ရဲ့ မျိုးချစ်စိတ်ကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းနိုင်ခဲ့တယ်။ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ဟာ ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့ မျက်နှာကို အိုးမဲမသုတ်ခဲ့ပါဘူး။ မွေးရကျိုးနပ်တဲ့ သမီးတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဒီလိုအရည်အသွေးမျိုးကိုလည်း ထည့်သွင်းစဉ်းစားသင့်ပါတယ်။

ရာထူး အဆင့်အတန်းဆိုင်ရာ ဒဿန

မိမိရဲ့ အရည်အချင်းနဲ့ ဝီရိယကြောင့် ရလာတဲ့ ရာထူးမျိုးဆိုတာ ဂုဏ်ရှိတာ အမှန်ပါ။ ကုလားဖန်ထိုးပြီး ရာထူးတစ်ခုကို ရထားတာမျိုး ဆိုရင်တော့ အဆင့်သိပ်မရှိဘူးလို့ ထင်ပါတယ်။ အီဂျစ်သမ္မတဟောင်း မူဘာရက်၊ တူနီးရှား သမ္မတဟောင်း ဘင်အလီတို့ ဟာ ရာထူးကြီးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အကျင့်ပျက် ခြစားလိုက်တော့ အဆင့်မရှိတော့ဘူးလို့ ထင်ပါတယ်။

ခနဉာ အဆင့်အတန်းဆိုင်ရာ ဒဿန

မိုက်ခရိုဆော့ ကုမ္ပဏီသူဌေးကြီး ဘီလ်ဂိတ်မှာ မိမိရဲ့ ဉာဏ်စွမ်းကြောင့် ဒေါ်လာ ၆၀ ဘီလျံချမ်းသာခဲ့ပါတယ်။ ဘုရားရှင်လက်ထက်က ဇောတိက သူဌေးကြီးကတော့ ကံ၊ ဉာဏ်၊ စီရိယကြောင့် ချမ်းသာခဲ့ပါတယ်။ ဒီတော့ ဂုဏ်ရှိပါတယ်။ သို့သော် အကျင့်ပျက်ခြစားလို့ ချမ်းသာတာကတော့ ဂုဏ်မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီတော့ ခနဂုဏ်ဆိုရာ၌ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ရင် အဆင့်အတန်း ရှိပါတယ်။ မသန့်ရှင်းတဲ့ ပစ္စည်း ဆိုရင်တော့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဂုဏ်ရှိတော့မှာ လဲ။

ပညာအဆင့်အတန်းဆိုင်ရာ ဒဿန

ပညာအဆင့်အတန်းဆိုတာ ကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပညာကို စေတနာမှန်ကန်မှုနဲ့ တွဲမှ ဂုဏ်အဆင့် ဖြစ်ပေါ်မှာ ပါ။ ကလေးဖျက်ချတဲ့ ပညာတတ် ဆရာဝန်မကြီး ဆိုရင် ဂုဏ်မရှိပါဘူး။ စေတနာမှန်တဲ့ သားဖွားဆရာမ လေးဆိုရင် ဂုဏ်ရှိပါတယ်။

မတူညီသော အယူအဆများ ရှိကြပါသည်

တချို့ကတော့ စေတနာနဲ့ အသုဘချပေးတဲ့ အလုပ်ကို ကျက်သရေ မရှိဘူးလို့ ထင်ကြတယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ ဒီအလုပ်ဟာ အင်မတန် ကြီးမြတ်တဲ့ အဆင့်အတန်းလို့ ထင်မိပါတယ်။ နာရေးကူညီမှုအသင်းမှ လုပ်အား မပေးဖူးသေးလို့ ကျွန်တော် ဂုဏ်မရှိသေးဘူးလို့ ထင်ပါသည်။ မသေခင် အနည်းဆုံး တစ်ခါလောက်တော့ အသုဘခေါင်း ထမ်းပေးချင်ပါသေးသည်။ အသုဘအိမ်မှာ ရက်လည်မုန့်ဟင်းခါးကျွေးရင် လုပ်အား

ပေး ပန်းကန်ဆေးပေးချင်ပါသေးသည်။ ဒါဆိုရင် ကျွန်တော့် အဆင့်အတန်း မြင့်သွားမယ်လို့ ကျွန်တော် ထင်ပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူသောဂုဏ်၊ အဆင့်အတန်းဆိုတာ ဘာလဲ

ဘုရားရှင်လက်ထက်က ငြင်းခုံပွဲတစ်ခု ဖြစ်ဖူးတယ်။ ဘုရားရှင်လက်ထက်မှာ ထီးနန်းစွန့်ပြီး ရဟန်းဝတ်တဲ့ သံဃာ၊ မှူးမတ်ရာထူးကို စွန့်ပြီး ရဟန်းဝတ်တဲ့ သံဃာ၊ စစ်သူကြီး ရာထူးကို စွန့်ပြီး ရဟန်းဝတ်တဲ့ သံဃာ သူဌေးကြီး အဖြစ် ဥစ္စာတွေကို စွန့်ပြီး ရဟန်းဝတ်တဲ့ သံဃာတို့ အကြား အငြင်းအခုံ ဖြစ်တာပါ။

ဘုရားရှင်က ရာထူးကြီးလို့ အဆင့်အတန်းရှိတယ်။ စစ်သူကြီးက သတ္တိရှိလို့ အဆင့်ရှိတယ်။ မှူးမတ်ကြီးတွေက ပညာရှိလို့ အဆင့်ရှိတယ်ဆိုပြီး ကွဲလွဲတဲ့ အယူလွဲတဲ့ အယူအဆအမျိုးမျိုးပေါ်မှာ ငြင်းခုံကြပါတယ်။ အဲဒါကို မြတ်စွာဘုရားက ကြားသိသွားပါတယ်။ ထိုအခါမှာ မြတ်စွာဘုရားပြောတဲ့ စကား တစ်ခွန်းဖြစ်ပါတယ်။

"သီလ လုံခြုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ငါ ဘုရား ချီးကျူးရာ၏ " လို့ ပြောကြားခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဘုရားဟောတဲ့ အဆင့်အတန်းကတော့ သီလပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မျက်မှောက်ခေတ်မှာ တွေ့ရတဲ့ ဂုဏ်တစ်ခု

သဘာဝပတ်ဝန်းကျင် ယိုယွင်းလို့ ကမ္ဘာကြီး ပူနွေးလာတဲ့ ကိစ္စက ဒီခေတ်ရောက်မှ ကြားဖူးတာပါ။ သမိုင်းစာအုပ်တွေမှာ အဲဒီကိစ္စမျိုး ရှာမတွေ့ခဲ့ပါဘူး။ ဒါကြောင့် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်

က်သူများ ဟာ ကမ္ဘာကြီးကို စောင့်ရှောက်လို့ အဆင့်အတန်းရှိတယ်လို့ ထင်ပါတယ်။

အဆင့် အတန်းနိမ့်သော ကိစ္စများ

အဆင့်အတန်းနိမ့်တဲ့ ကိစ္စတွေကတော့ အကျင့်ပျက်ခြစားခြင်း၊ နောက်ကျောက ဓားနဲ့ ထိုး၊ သာကူးလုပ်၊ လက်ကိုင်တုတ်လုပ် စတာတွေဟာ အဆင့်အတန်းနိမ့်ပါတယ်။

အကျင့်ပျက်ခြစားသူမိဘက ပေါက်ဖွားလာသော သားသမီးတွေကို အဆင့်နိမ့်တယ်လို့ သတ်မှတ်မှာ လား

မိဘတွေက အကျင့်ပျက်ခြစားတယ်ဆိုတိုင်း သားသမီးတွေ အဆင့်နိမ့် မသွားပါဘူး။ ဘာကြောင့် လဲဆိုတော့ ဘုရားဟောတဲ့ ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့မှာ မဟော်သဓာရဲ့ ဇနီးလောင်းက အမရာ ဖြစ်ပါတယ်။ မဟော်သဓာနဲ့ အမရာတို့ ဟာ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ချစ်ခင်စုံမက်ကြပါတယ်။ လက်ထပ်ရန် ရည်ရွယ်ကြတယ်။

တစ်နေ့တော့ အမရာသတို့ သမီးရဲ့ မိဘအဆင့်အတန်းကိုသိရန် မဟော်သဓာက အမရာတို့ အိမ်ကို သွားလည်ပါတယ်။ အဲဒီအခါမှာ အမရာတို့ မျိုးရိုးက ယုတ်ညံ့ကြလို့ မဟော်သဓာက စိတ်ပျက်သွားပါတယ်။ အမရာကို စွန့်ခွာပြီး ပြန်သွားပါတော့တယ်။ ဒါကို အမရာတို့ သားအမိက ရိပ်မိလိုက်ပါတယ်။

ဒီတော့ အမရာက မဟော်သဓာရဲ့ အိမ်ပြန်လမ်းကို ဦးအောင်သွားပြီး နောက်ချေးပုံတစ်ပုံ ပုံလိုက်တယ် ။အဲဒီနောက်ချေးပုံပေါ်မှာ လှပတဲ့ ရွှေကြာ ပန်းတစ်ပွင့်ကို စိုက်ထားလိုက်ပါတယ်။ ဒါကို မ

ဟော်သဓာက မြင်သွားတယ်။ အဓိပ္ပာယ်က ယုတ်ညံ့တဲ့ ချေးပုံပေါ်မှာ လှပတဲ့ အဆင့်အတန်းရှိတဲ့ ရွှေကြာပန်း ရှိနိုင်တယ် ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပြ န်တယ် ဆိုတာ မဟော်သဓာက ပညာရှိပီပီ အဓိပ္ပာယ်ဖော်နိုင်တယ်။ ဤ နောက်ချေးပုံနှင့် ရွှေကြာပန်းဟာ အမရာ ဖန်တီးတယ်ဆိုတာ သိတယ်။ ဒီတော့ အမရာထံ ပြန်သွားပြီး အမရာကို ဇနီးမယား အဖြစ် ပေါင်းသင်း လိုက်ပါတော့တယ်။

ဒါကြောင့် အဆင့်အတန်းမရှိတဲ့ မိဘတွေဟာ ကျက်သရေရှိတဲ့ သား သမီးကို မွေးဖွားနိုင်ပါတယ်။

မိဘတို့ ၏ မကောင်းမှု အရိပ်မည်းကြီးဟာ သားသမီးတို့ အပေါ် မ ကျရောက်သင့်ကြောင်း ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်က ပြောပြပုံ

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို လုပ်ကြံသူဟာ ဂဠုန်ဦးစောပါ။ ဒီတော့ ဂဠု န်ဦးစောမှာ မကောင်းမှု အရိပ်မည်းကြီး ရှိနေပါတယ်။ အဲဒါနဲ့ ပတ်သ က်ပြီး ဂဠုန်ဦးစောမျိုးဆက်များ မျက်နှာငယ်ခဲ့ရတယ်လို့ ဂျာနယ်တို့ က ဆိုပါတယ်။ ဒီကိစ္စကို ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ကြားတော့ ဒီလိုမှတ်ချက် ပေးပါတယ်။

“ကလေးတွေဟာ သူတို့ မပြုလုပ်တဲ့ အမှုကိစ္စအတွက် သူတို့ မျက်နှာ ငယ်ရတာမျိုး မဖြစ်သင့်ပါဘူး” လို့ ဆိုပါတယ်။

ဒါကြောင့် အပြစ်မရှိတဲ့ လူငယ်တွေကို အနာဂတ်နိုင်ငံတော်ကြီး တ ည့်ဆောက်ရာမှာ နွေးထွေးစွာ လက်တွဲခေါ်ပါမယ်။

အဲဒါတွေကတော့ အဆင့်အတန်းဆိုင်ရာ ဒဿနတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ယနေ့လူငယ်တွေက မိမိတို့ ရဲ့ အဆင့်အတန်းကို ဘယ်လို အဓိပ္ပာယ်

သတ်မှတ်မှာ လဲ ဆိုတာ၊ အနာဂတ်သတ်မှတ်မှာ လဲဆိုတာ အနာဂတ်အတွက် အရေးကြီးပါတယ်။

သူတို့ ရဲ့ အဓိပ္ပာယ် သတ်မှတ်ချက်အတိုင်း သူတို့ ဟာ အနာဂတ် တိုင်းပြည်ကို ပုံဖော်ကြမှာ ပါ။ လစ်ဗျားအာဏာရှင်ဟောင်း ကဒါဖီကတော့ ရာထူးရှိရင်၊ ငွေရှိရင်၊ ပညာတတ်ရင် အဆင့်အတန်းမြင့်တယ်လို့ ခံယူပါတယ်။ အဲဒီခံယူချက် အတိုင်း ရာထူးအာဏာကို နှစ်ပေါင်း (၄၀) ချုပ်ကိုင်ထားတယ်။ ငွေရှိအောင်ဆိုပြီး အကျင့်ပျက် ခြစားတယ်။ သားတစ်ယောက်ကို Ph.D ပညာတတ်အောင်ဆိုပြီး လန်ဒန်ကို လွှတ်ပြီး တော့ ပညာအဆင့်မြင့်စေတယ်။

အဲဒီလိုခံယူချက်မျိုး ထားရင်တော့ ဒုက္ခရောက်ကြမှာ ပါလို့ ဆိုလိုချင်ပါကြောင်း။

Hot News, Vol.2, No.86,

6-12 April, 2012

*

ဂုဏ်ရှိတဲ့ မော်တော်ယာဉ်ဆိုတာ ဘာလဲ

လွန်ခဲ့သော လအနည်းငယ်က မမျှော်လင့်သော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုမှာ သက်တမ်းအို နှစ်ပေါင်း ၄၀ ကျော် သက်တမ်းရှိသော မော်တော်ယာဉ်အိုတွေကို နိုင်ငံတော် အစိုးရသို့ အပ်နှံပါက ကားသွင်းခွင့်ပါမစ် ရမည်ဆိုသော သတင်းသည် လှုပ်ခတ်မှုရှိသော သတင်းဖြစ်ပါသည်။

ယခုအခါမှာ တော့ နိုင်ငံခြားက ကားကောင်းတွေ တစ်စီးပြီးတစ်စီး ဝင်ရောက်လာရာ မော်ဒယ်မြင့်မြင့် ကားကောင်းကောင်း တွေ ရန်ကုန်မြို့ကြီးမှာ ပြည့်နှက်နေပါသည်။ ။ ကားမစီးနိုင်ဘဲ ညှပ်ဖိနပ်စီး၍ ထီးကလေး ကိုင်ကာ ဂျာနယ်တိုက်များ ရှိရာသို့ စာမူပေးရန် လမ်းလျှောက်လေ့ရှိသော ကျွန်တော့်အဖို့ မုဒိတာပွား ဝမ်းမြောက်မိပါ၏။

ပါမစ်နဲ့ သွင်းတဲ့ ယာဉ်ပိုင်ရှင်တချို့ကို ကားပေါ်မှာ တွေ့သော အခါ သူတို့ ၏ ဝမ်းမြောက်လန်းဆန်း ကြည်နူးနေကြသော မျက်နှာအမူအရာကြောင့် လည်း မုဒိတာပွားမိ၏။ စာရေးသူ ကျွန်တော်သည် နံနက်စောစောတွင် လည်း တစ်လမ်းဝင် တစ်လမ်းထွက် လမ်းလျှောက်တတ်၍ အိမ်တော်တော်များများ နှင့် မသိသော်လည်း မြင်နေရ၏။

အိမ်တစ်အိမ်ဆိုလျှင် ယခင် ကားဟောင်းတစ်စီး အပ်နှံပြီး မော်ဒယ်မြင့် ကားတစ်စီး အိမ်ရှေ့ရောက်လာရာတွင် ဒရိုင်ဘာရှိသော်ငြားလည်း သူဌေးကတော် ကိုယ်တိုင် ကားကို ဖုန်သုတ်

တာ တွေ့ရပါသည်။ ဒါဟာ ကားတစ်စီး အပေါ်မှာ ဂုဏ်ယူမှုပဲလို့ တွေး
ထင်မိပါသည်။ ဟုတ်မဟုတ်တော့ မသေချာပါ။

ကျွန်တော်က အကြောင်းတိုက်ဆိုင်လာ၍ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၂၀၊
၂၅ နှစ်လောက်က မော်တော်ဆိုင်ကယ် ပွဲစား၊ ကားပွဲစားတို့ ပြောပြ
သော ကားတို့ ၏ ဂုဏ်ဆိုတာကို သတိရမိသည်။

မော်တော်ဆိုင်ကယ် ဆူပါကပ် ရွှေအိုရောင် မိန်းမစီးများ ပေါ်ခါစက
ဆိုင်ကယ်သစ်ကလေးကို တဝီဝီစီးရင်း ဂုဏ်ရှိကြပါ၏။ နောက်တော့
နောက်မှ ထုတ်လုပ်သော ဆူပါကပ် ဆိုင်ကယ်သည် ဇီးရောင် ဖြစ်ပြီး ဇီး
ရောင် ပြီးတော့ ကျောက်စမ်းရောင် ဆိုင်ကယ်တွေ ဝင်လာကြပါသည်။

အဲဒီတုန်းက မော်တော်ဆိုင်ကယ် ပွဲစားတွေ ပြောတာတော့ ကျော
က်စိမ်းရောင် စီးနိုင်ရင် ဇီးရောင်ဆိုင်ကယ် စီးတာထက် ဂုဏ်ရှိတယ်လို့
ပြောလို့ ကျွန်တော့်တော့ နားမလည်နိုင်ပါ။ ကျောက်စိမ်းရောင် ဆိုင်က
ယ်က ဇီးရောင်ဆိုင်ကယ်ထက် ပိုပြီး သစ်တယ် ဆိုရင်တော့ မှန်ပါတယ်
။

ကျွန်တော်သည် ရှစ်ထပ်ကန်ထရိုက်တိုက်များ ပေါသော ရန်ကုန်မြို့
၏ မြို့နယ်တစ်ခု၌ နေထိုင်ရာ ကျွန်တော့်မှာ ကိုယ်ပိုင် အိမ်စီးကား
မရှိပါ။ ကျွန်တော်တို့ လင်မယား နှစ်ယောက်သည် ဘတ်စ်ကား တစ်လှ
ဉ့်၊ ခြေကျင်တစ်လှဉ့်၊ တက္ကစီတစ်လှဉ့်စီး၍ သွားကြလာကြပါသည်။
ကျွန်တော်၏ ဇနီးသည် ကတော့ အပေါင်းအသင်းများ တော့ မင်္ဂလာ
ဆောင်၊ အလှူအတန်း၊ မွေးနေ့ စသည် တို့ ကို ဖိတ်ကြားခံရလျှင် သူများ
ကားနဲ့ ကပ် လိုက်လေ့ရှိပါတယ်။

တစ်နေ့ကျတော့ ဇနီးသည် ၏ သူငယ်ချင်း တစ်ဦးက ဆလွန်းကား
ပိုင်ရှင်ဖြစ်ပြီး အလှူတစ်ခုသွားစရာရှိတာ ဆလွန်းကား ပိုင်ရှင်နှင့် ဇနီး

သည်တို့ အတူသွားကြမည်ဟု ချိန်းထား၏။ ဒါပေမဲ့ တကယ့်အလှူပွဲနေ့ သွားကြတော့ ကျွန်တော့်ဇနီးက အပေါင်းအသင်းများ သူ ပီပီ တခြား ကား တစ်စီးနဲ့ ကပ်လိုက်သွားပါတယ်။ ဒီနောက်တော့ မူလဆလွန်း ကားပိုင်ရှင် အမျိုးသမီးက စကားနာထိုးပါတယ်။ ဘယ်လိုလဲ ဆိုတော့ .

..

“ကျွန်မတို့ ဆလွန်းကားက နယ် (န) နံပါတ်ဆိုတော့ ဆရာဝန် စာရေးဆရာ ကတော်ကြီးက မစီးချင်ဘူးပေါ့။ ဟိုကားကတော့ သုံးကကြီး (၃က) ဆိုတော့ ဟိုကားနောက်ကို ပါသွားတာပေါ့” လို့ ဆိုပါတယ်။ (၃က) ကားနံပါတ်က (န) ကားနံပါတ်ထက် ဂုဏ်ရှိတယ် ဆိုတာ ကျွန်တော် နားမလည်နိုင်တော့ပါဘူး။ ကျွန်တော့် အယူအဆကတော့ လိုရာခရီး ရောက်ရင် ပြီးတာပါပဲ။

လွန်ခဲ့သော ၁၅ နှစ်ခန့်က ယခုခေတ်ကဲ့သို့ ပါတီစုံ ဒီမိုကရေစီခေတ် မဟုတ်သေးဘဲ စာပေလွတ်လပ်ခွင့်ကလည်း ယခုခေတ်နှင့် စာသော် ယခုလောက်တော့ ဖြေလျော့မှု မရှိသေးပါ။ ထိုအခါ ဂျာနယ်လစ်တို့ ၏ အင်တာဗျူးကဏ္ဍတွင် နိုင်ငံရေးသမား စသည် တို့ နဲ့ အင်တာဗျူးတာမျိုး လည်း မကြားမိ၊ မဖတ်မိပါ။

အင်တာဗျူးကဏ္ဍတွင် ဘာတွေများ သလဲဆိုရင် ဘယ်ရုပ်ရှင်မင်းသမီး မင်္ဂလာဆောင်၊ ဘယ်အဆိုတော် ချစ်သူရှိပြီလား၊ ဘယ်သရုပ်ဆောင် နံနက် ဘုရားရှိခိုးရင် စံပယ်ပန်းနဲ့ ဘုရားပန်းကပ်တာလား၊ နှင်းဆီပန်းနဲ့ ဘုရားပန်းကပ်တာလား စသော အင်တာဗျူးတွေ နေရာယူကြတာများ ပါတယ်။

ဒီတော့ အင်တာဗျူး တစ်ခုမှာ ဖတ်ဖူးမိပါတယ်။ စူပါစတား အနုပညာရှင် တချို့ကို ဘယ်ကား ကြိုက်သလဲ သွားပြီး မေးတာပါ။ သရုပ်

ဆောင် အမျိုးသမီးကတော့ တိုယိုတာပါရာဒိုကားကို ကြိုက်တယ်ပြောတယ်။ နောက်တစ်ဦး ကြိုက်တာကတော့ လင်ခရူဇာ ဖြစ်ပါတယ်။

စူပါစတားတွေ ကြိုက်တဲ့ ကားတွေကိုလည်း ပြည်သူတချို့က စိတ်ဝင်စားပြီး ဘယ်ကားရဲ့ အဲကွန်းစနစ်က ဘယ်လို၊ အင်ဂျင်ပါဝါက ဘာအမျိုးအစား၊ ကားထဲက ကက်ဆက်စနစ်က ဘယ်လို၊ မောင်းတဲ့ အခါ ငြိမ့်ညောင်းမှု ကဘယ်လို စသည် ဖြင့် ကားတို့ ၏ အရည်အသွေးကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာပြီး ကားတွေကို အကဲဖြတ်ကြရာ အရည်အသွေးမြင့်တဲ့ ကားက ဂုဏ်ရှိသလို ဖြစ်ကြပါ၏။

တစ်ဖန် ပြည်သူတချို့၏ အယူအဆ တချို့ကလည်း မြန်မာပြည်မှာ ကားအို၊ ကားဟောင်းတွေ မောင်းနေတာ နိုင်ငံခြားသား တိုးရစ်တွေ လာလည်တော့ မြင်သွားရင် ရှက်စရာကောင်းတယ်လို့ ဆိုပါ၏။

ယခုတစ်ဖန် ယာဉ်အို၊ ယာဉ်ဟောင်းတွေ အပ်ပြီး ကားကောင်းတွေ သွင်းခွင့် ပါမစ်ရကြသောအခါ ကားကောင်းတွေ ရောက်လာတော့ ဂုဏ်ရှိတဲ့ ကားဆိုတာ ဘာလဲဆိုတာ နည်းနည်းလောက် တင်ပြပါရစေ။

ဂုဏ်ရှိတဲ့ ကားဆိုတာ အောက်ပါကားတွေပါ။

၁။ မိမိချွေးနှံစာစစ်စစ်၊ သန့်ရှင်းတဲ့ ငွေနဲ့ ဝယ်တဲ့ ကားဆိုရင် ဂုဏ်ရှိပါတယ်။ ဥပမာ- မိမိချွေးနှံစာနဲ့ ဝယ်တဲ့ ယာဉ်အို၊ ယာဉ်ဟောင်း တစ်စီးဟာ ဂုဏ်ရှိပါတယ်။ အကျင့်ပျက် ခြစားပြီး ရတဲ့ ပိုက်ဆံနဲ့ ဝယ်ထားတဲ့ ဒေါ်လာ ငါးသောင်းလောက်တန်တဲ့ ကားဆိုရင် ဂုဏ်မရှိပါဘူး။

၂။ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ကို မထိခိုက်တဲ့ ကားဆိုရင် ဂုဏ်ရှိတယ်။ မီးခိုးတလူလူ ထွက်နေတဲ့ ကားဆိုရင် ဂုဏ်မရှိပါဘူး။

၃။ ဥပဒေရဲ့ အထက်မှာ မနေတဲ့ ကားဆိုရင် ဂုဏ်ရှိတယ်။ ဥပမာ-၀

K နိုင်ငံက ဘုရင်မကြီးရဲ့ သမီးတော် အန်းမင်းသမီးဟာ ယာဉ်မောင်း
တာ လမ်းစဉ်းကမ်းဖောက်တယ်။ ဘုရင်မကြီး သမီးပင် ဖြစ်စေကာမူ
ဥပဒေရဲ့ အထက်မှာ နေခွင့် မရှိပါ။ တရားရုံးမှာ ဒဏ်ငွေ ဆောင်ရတယ်
။ ဒီတော့ ဥပဒေရဲ့ အထက်မှာ မနေလို့ ဂုဏ်ရှိပါတယ်။

၄။ တစ်ခါကတော့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် မျက်စိနဲ့ မြင်တာပါ။ ကား
တစ်စီးဟာ လူကူးမျဉ်းကျားရှေ့ရောက်တော့ မျဉ်းကျားက ကူးသူတွေကို
ဦးစားပေးပြီး ရပ်ပေးတယ်။ အဲဒီလို ကားမျိုးက ဂုဏ်ရှိတာပေါ့။

၅။ ယာဉ်ထိန်းရဲရဲ့ ရှေ့မှောက်မှာ ဟုတ်သည် ဖြစ်စေ၊ မဟုတ်သည်
ဖြစ်စေ ယာဉ်စဉ်းကမ်း၊ လမ်းစဉ်းကမ်းလိုက်နာတဲ့ ကားဟာ ဂုဏ်ရှိပါ
တယ်။ ယာဉ်ထိန်းရဲရဲ့ ကွယ်ရာမှာ မီးပွိုင့်ရဲ့ မီးနီကို ဖြတ်မောင်းတဲ့
ကားဟာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဂုဏ်ရှိတော့မှာ လဲ။

အဲဒါတွေကတော့ ဂုဏ်ရှိတဲ့ ကားတချို့ရဲ့ ဂုဏ်အင်္ဂါ တချို့ပါ။ ယခု
အခါမှာ တော့ လောလောလတ်လတ် ခွင့်ပြုထားတဲ့
ကားပါမစ်တွေကြောင့် ကားကောင်းတွေ ရောက်နေကြပါပြီ။ တစ်ရက်
တော့ ကျွန်တော်သည် အိပ်ရာက စောစောထ၍ လမ်းလျှောက်ထွက်မိ
တယ်။ လမ်းတစ်လမ်းရောက်တော့ ကားတစ်စီး မောင်းနေတာ
တွေ့ရပါတယ်။ ကားသစ်ပါ။ ပါမစ်နဲ့ သွင်းလာတဲ့ ကားသစ်ဖြစ်ပါတယ်
။ ကားပေါ်မှာ လင်မယားနှစ်ဦး ထိုင်နေပါတယ်။ သူတို့ ကလည်း ကား
သစ်အတွက် ဂုဏ်ယူနေကြပါတယ်။ ကျွန်တော်ကလည်း မုဒိတာ ပွားလို
က်ပါ၏။ ကားပိုင်ရှင် လင်မယားက အကျင့်ပျက် ခြစားတဲ့ ပိုက်ဆံနဲ့
ကားဝယ်တာ မဟုတ်ပါ။ သူတို့ ဟာ ရိုးရိုးသားသားနဲ့ လုပ်ကိုင်စားကြ
သူတွေပါ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်က သာဓုခေါ်ပါတယ်။

“သာဓု သာဓု”

ဟု နှစ်ကြိမ်လောက်ခေါ်အပြီးမှာ တော့ “ဟိုက်” ဆိုပြီး ကျွန်တော် အသံထွက်သွားမိတယ်။ ကားမောင်းတဲ့ အရှိန်က နည်းနည်း မြန်နေပါတယ်။ သေသေချာချာကြည့်တော့ ကားက နံပါတ်မပါပါဘူး။ ယာယီနံပါတ်လည်း မရှိပါဘူး။

နံပါတ်မပါတဲ့ ကားကြီးကို လျှောက်မောင်းနေပါတယ်။ တိုက်မိရင် ရဲစခန်းတိုင်ဖို့ နံပါတ် ဘယ်လိုမှတ်ရမှာ လဲ။

ဒါကြောင့် ... ဒါကြောင့် ... ဒါကြောင့် ... ရယ်ပါ။ ဂုဏ်ရှိတဲ့ ကားဆိုတဲ့ ဥပမာ မှာ ကားနံပါတ်ပါတဲ့ ကား ဆိုတာလေး တစ်ချက် ထည့်သွင်းချင် ပါကြောင်း။

Venus News, Vol.3,No.34,

8 March,2012.

*